

Overskuelighed, som jeg maa sige taler til stor Ære for den Minister, som har forelagt disse Lovforslag, navnlig ved, at de fleste Detailbestemmelser er udeladte. Det foreliggende Lovforslag er nærmest en Ramme, som skal udfyldes af administrative Bestemmelser for at opnaa den størst mulige Sikkerhed for Menneskeliv og Gods. Efter Lovforslaget skal Tilsyn finde Sted med alle Skibe, som er 20 Tons brutto og derover. Efter en Bestemmelse, der er ny i vor Lovgivning, skal fremmede Skibe, som anløber dansk Havn, inddrages under dette Tilsyn, hvilket jeg finder meget rimeligt i Betragtning af, at andre Lande har en lignende Bestemmelse og følgelig har Ret til at undersøge vore Skibe.

Ved at gennemlæse Lovforslaget er jeg kommet til den Opfattelse, at det **Punkt**, der for det store Publikum vil have den største Interesse, er Bestemmelserne om Redningsmateriel om Bord. For de Skibe, som gaar i Langfart, foreskriver Londoner-Konventionen, at der skal være Redningsmateriel til alle ombordværende, og efter Lovforslaget skal alle Skibe over 50 Tons have Baade tilstrækkelige til at kunne optage alle ombordværende. Det finder jeg er en meget tilfredsstillende Bestemmelse. Men jeg er ikke ganske klar over, hvordan Forholdet skal være med Passagerskibe i indskrænket Fart, altsaa Farten i vore hjemlige Farvande. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det er Meningen, at Administrationen i hvert enkelt Tilfælde skal tage Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med disse Skibes Redningsmateriel. Og jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at nævne vore Dampfærger. Saa vidt jeg forstaar Lovforslaget, skal de ikke henhøre under Loven. Tilsynet med dem skal udøves af den Myndighed, under hvilken de hører, altsaa Statsbanerne. Men jeg vil dog finde det rigtigt, at Handelsministeriet med Hensyn til Redningsmateriellet giver en Instruks til Statsbanerne. Selv om Risikoen ved vore Dampfærger ikke er stor — og jeg indrømmer, at den kan ikke være stor —, er der dog altid en vis Risiko, og det maa jo tages i Betragtning, at Færgerne tidt og ofte er overfyldte med Passagerer.

Med Hensyn til selve Ordningen af Skibstilsynet finder jeg, at det nuværende Systems Mangler paa en heldig Maade er afhjulpne ved den foreslaaede Organisation. Den højtærede Handelsminister udtalte her — og det tror jeg, vi alle er enige om —, at det hidtidige Tilsyn har været meget

mangelfuldt, nærmest har været en Slags Parodi paa et Tilsyn, og det vil være et stort Fremskridt, at de Folk, som nu skal føre Tilsynet, bliver lønnet bedre og faar et betydeligere Ansvar, end de før har haft, og navnlig, at Lederne skal være fast ansatte Embedsmænd.

Den højtærede Handelsminister har oplyst, at Udgifterne ved Indførelsen af dette bedre Tilsyn vil andrage ca. 230 000 Kr. Dette Beløb vil nu efter de Ændringsforslag, der er stillede i Folketinget, blive noget forandret, men jeg gaar altsaa stadig ud fra de 230 000 Kr., som Handelsministeren oprindeligt har foreslaaet, og disse 230 000 Kr. skal fordeles saaledes, at Staten skal betale de 95 000 og Skibsfarten de 135 000 Kr. Jeg maa vel gaa ud fra, at det er med en bestemt Hensigt, man mener, at Staten kun skal betale en Andel af disse Udgifter, for ellers vilde jeg finde det rimeligt, om Staten betalte hele Udgiften. Men herom vil den højtærede Minister maaske give Oplysning.

De nærmere Enkeltheder i Forslaget skal jeg ikke her komme ind paa. Jeg gaar ud fra, at disse vil blive drøftet i et Udvalg, hvis Arbejde sikkert vil kunne tilendebringes i meget kort Tid.

Hermed anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Forslagene. Det ene Forslag, om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse, vil jeg kunne anbefale til Vedtagelse uden Forhandling, hvorimod jeg vil finde det rigtigt, at det andet og mere betydende Forslag underkastes en Udvalgsbehandling. Jeg har imidlertid hørt, at man fra anden Side ønsker, at begge Lovforslagene skal gaa i Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig senere at stille Forslag derom.

Richelieu : Af de to Lovforslag, den højtærede Handelsminister i Dag har fremlagt, handler det ene om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse, det andet om Tilsyn med Skibe, og det er jo Meningen, at disse to Lovforslag skulde erstatte hele den Lovgivning, som paa Søfartens Omraade, hvad disse Sager angaar, hidtil har været gældende, og som strækker sig saa langt tilbage som til Aaret 1832. I Begyndelsen var Lovreglerne for Skibe og Skibsfart kun faa i Antal, men gennem de Aar, der er forløbet, siden den første Lov fremkom, er Tallet steget meget betydeligt, saaledes at naar disse to Lovforslag bliver vedtaget, vil Skibsfarten paa saa godt som alle Omraader være omgærdet af Lovparagraffer. Det ene af disse to Forslag indeholder 9 Paragraffer, det andet 46, og